

अपरेणाधवनीयम् ॥ २१ ॥ उत्तरस्यैवानसोऽक्षमपणानस उपर्येव आध-
नीयसंज्ञकं द्वितीयं महाकलशं पृथुमुखं योजयति . आधूयते प्रक्षाल्यते सोमो
ऽस्मिन्नित्याधवनीयः . कठसूत्रे आधवनीयपूतभृतौ च कुम्भौ सोदञ्चनौ सा-
पिधानावपरमाधवनीयमिति ।

प्रागक्षादश चमसाल्सवृत्तानधः ॥ २२ ॥ तस्यैवोत्तरस्य हविर्धानस्याक्षा-
त्प्राक् अधो भूमौ सन्तान्मूलज्ञापकदण्डयुतानुदकसंस्थान्योजयति . तथा चोक्तं
मानवे दश चमसन्नैयग्रोधान् रौहीतकांस्तस्मिन्मतो १) नानालक्षणां निति . का-
ठके नैयग्रोधाश्चमसा रौहीतका २) वा सर्वाणि वा पर्णमयानीति ।

प्रत्यगेकधनानयुग्मानुदहरणांस्त्रिप्रभृत्या पञ्चदशभ्यः ॥ २३ ॥ उत्तरस्यैवा-
नसोऽक्षात्प्रत्यक् अधो भूमौ एकं नानयुग्मसंख्यान्निदधाति . एकधनशब्दार्थं स्व-
यमेव व्याचष्टे उदहरणानिति उदकं क्षिप्यतः एभिरित्युदहरणाः कलशाः . त्र्या-
दिपञ्चदशपर्यन्तमयुग्मसंख्यान्विषमसंख्यान् (३. १. ३. ३४) अग्निष्टोमे त्रयः पञ्च वा
अत्यग्निष्टोमेऽपि तावन्त एव उक्त्ये पञ्च वा सप्त वा षोडशिनि ३) सप्त नव
वा वाजपेये नव वैकादश वा अतिरात्रे एकादश वा त्रयोदश वा अतो-
र्यामे त्रयोदश वा पञ्चदश वेति ।

अभूडुषा रुशत्पशुरित्युच्यमाने ॥ २४ ॥ अस्मिन्मन्त्रे होत्रा शस्यमाने ॥
॥ द्वितीया कण्डिका ॥ २ ॥

चतुर्गृहीतं प्रचरण्या जुहोति शृणोत्वग्निरिति (६. २६) ॥ १ ॥ अध्वर्युः आज्य-
स्याल्ल्याज्यादेव च तमाज्यं गृहीत्वा प्रण्या सुचा समिदाधानपूर्वकमतिप्रणीति
जुति इदमग्न्यब्धिषणाग्रावदेवसवितृभ्य इति त्यागः इदमग्नये अग्न्यो धिष-
णाभ्यो देवीभ्यो ग्रावभ्यो देवाय सवित्रे चेति वा ।

अपरं गृहीत्वोदङ्गहन्नाक्षाप इष्य ३) होतरिति ॥ २ ॥ अरं चतुर्गृहीतं
गृत्वा उदङ्मुखो गहन्सन् अपतरिति होतारं प्रत्यध्वर्युराह ।

प्रेष्यति च मैत्रावरुणस्य चमसाध्वर्यवेहि ॥ ३ ॥ इति चमसाध्वर्युम् ।

१) ? कान्समरुतो A sec. m. B. कान्सरुमतो A pr. m. २) रोहित° B. ३) शन्यां
B! शिन्यां A! ४) ह्यपयिष्य M. १.